

Незаконні звільнення

Незаконні звільнення залишаються, одним з актуальних тем та рішень суду, що підлягають негайному виконання та є обов'язковими.

Українське законодавство передбачає широкий спектр дій колишнього працівника чи робітника у разі незаконного звільнення чи не виплати заробітної плати. В юриспруденції існує два шляхи вирішення трудових спорів – це досудове та судове вирішення. Що стосується судового розгляду трудових спорів, то звернутися з позовом про порушення трудових прав може будь-яка особа, яка вважає, що її права порушили.

На практиці трапляється так, що навіть після винесення позитивного рішення про поновлення працівника на роботі роботодавець не завжди хоче виконувати таке рішення і навмисно затримує його виконання.

Тим самим порушуючи законодавство. Адже у разі звільнення працівника без законних підстав він повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір. За такої умови відповідне рішення про поновлення підлягає негайному виконанню (стаття 235 Кодексу законів про працю України).

Негайне виконання судового рішення полягає в тому, що воно є обов'язковим та підлягає виконанню не з моменту набрання законної сили, а негайно – з часу його оголошення в судовому засіданні та незалежно від того, чи буде оскаржуватись.

Виконання зазначеного рішення відповідно до частини 2 статті 65 Закону України «Про виконавче провадження» вважатиметься виконаним боржником з дня відповідного наказу або розпорядження про поновлення на роботі та внесення відповідного запису до трудової книжки стягувача, після чого виконавець вносить постанову про закінчення виконавчого провадження. Такий наказ повинен містити два пункти:

1. про скасування наказу про звільнення;
2. про поновлення працівника на роботі.

Статтею 236 Кодексу законів про працю України встановлено, що у разі затримки власником або уповноваженим ним органом виконання рішення органу, який розглядав трудовий спір про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного на іншу роботу працівника, цей орган вносить ухвалу про виплату йому середнього заробітку або різниці в заробітку за час затримки.

У випадку не виконання цього обов'язку добровільно, працівник має право звернутися до суду з заявою про стягнення середньої заробітної плати за час затримки виконання рішення суду про поновлення на роботі, і в разі задоволення позовних вимог позивача таке рішення суду підлягає виконанню у примусовому порядку, а саме, пред'являється до державної виконавчої служби.

Примусове виконання даної категорії виконавчих документів проводиться невідкладно в порядку визначеному статтею 63 Закону України «Про виконавче провадження».

Начальник відділу
Голосіївського районного відділу ДВС м. Києва
ГТУЮ у м. Києві
О.Й. Коблош